

Не тільки читали твори, але й ... співали

Іван ГЛУШМАН

Цей матеріал мав бути надрукованим ще в 44 номері «Замкової гори». Але якось «загубився», мабуть, на сторінку не вмістився, і ми про нього забули. І якби про нього не згадав **Олесь Ундір**, то так би й не побачив світ, написаного. Й таке трапляється. У цьому випадку, мабуть, краще сказати традиційне – краще пізно, ніж ніколи. Тож, щомісяця, з перервою на літо, в останню неділю місяця (інколи передостанню) традиційно збираються на своє засідання учасники Острозького міськрайонного літературного об'єднання імені Івана Маєвського. Не став винятком і жовтень. Як завжди, шанувальники літератури читали свої твори, обговорювали події в країні, пригадували минули. Проте, було дещо й не

традиційне.

Відкриваючи засідання літоб'єднання, його керівник, поет і журналіст **Олесь Ундір** пригадував, як колись відбувалися зустрічі літературів краю при районній газеті, керівника «Променя» **Івана Маєвського** (до речі, 28 жовтня минула 19-річниця з його смерті), інших місцевих митців. Також **Олександр Олексійович** розповідав, що перед засіданням поклав квіти до пам'ятника **Тарасу Шевченку**, говорив про перебування **Кобзаря** в **Острозі** (цього року виповнилося 173 роки від цієї події), про те, що 56 років тому, 20 жовтня 1963 року, було відкрито пам'ятник **Т. Шевченкові** в **Острозі**, про ювілей **Георгія Сербіна**, анонсував вихід літературної сторінки «Калинові крила» у № 44, читав вірші з книги «Революція гідності. Війна» а також свою поезію. Присутні хви-

линою мовчання вшанували пам'ять загиблих борців за незалежність України.

Читали свої вірші, розповідали про останні події літературного та громадського життя Острожчини і всієї України, ділилися враженнями про прочитані твори, показували нові видання **Євгенія Гембаровська**, **Галини Максимчук**, член Національної

спілки письменників України **Юрій Матвійчук**, **Іван Глушман** та ін. Приємною несподіванкою для всіх присутніх був прихід на засідання гостей із **Грозова** – **Лариси Рачук** і **Галини Бардюк**. Вони пригадували випадки зі свого життя, виконали кілька пісень. Була серед них повстанська, а також жартівлива та лірична композиції. ■